



SKI-AKTUELT

Arbeiderpartiet **Medlemsavis for Ski og Kråkstad Arbeiderlag** Nr. 2025-3

Strålende valg.

Ove Kjølstad: Lagsleder:

Det ble et godt valg for Arbeiderpartiet og våre to kandidater fra Nordre Follo, Tuva og Mani, ble gjenvalgt. Det er



bra for oss å ha to kontakter inn i maktens sentrum. Valget i vår kommune ble i år gjennomført kun på mandagen. Det betydde at søn-

dagen er borte som valgdag. Den ble til gjengjeld brukt som valgkampdag med et stort oppbud med folk som banket på dører på Langhus den dagen. Vi hadde Jens Stoltenberg til å piffe oss opp før vi startet.

Dagen før hadde vi en større stand foran inngangen til Ski storsenter, med telt og opp til 15 folk på stand. Nestleder Tonje Brenna kom klokka 11.00 og var en aktiv standsmedarbeider. Klokka 12.00 var både Mani og Tuva på plass. Da presenterte vi i arbeiderlaget dem for Skis velgere, supplerte det med å servere bløtkake, kjeks, kaffe og rød saft. Det ble valgkampavslutningen for oss i Ski. Dagen før var det også en stand utenfor moskeen i Ski.

Vi hadde en fremmøteprosent på 83,7 i Nordre Follo. Det er et bra tall, men jeg lurer på hvorfor deltakelsen er høyere i gamle Oppegård enn i gamle Ski. Partiet fikk 28,8% i Nordre Follo som er 0,8 bedre enn på landsplan.

Vi er størst i alle kretser i kommunen unntatt Siggerud. I Kråkstad fikk vi én stemme mer enn Fremskrittspartiet. Det spesielle er at vi gjorde bedre på Kontra enn på Hebekk. Tradisjonelt har Finstad og Hebekk vært bedre enn Kontra, men hele Finstad gikk ikke til Hebekk. Deler av den gamle valgkretsen gikk til Kontra. Vet ikke nøyaktig

hvor grensen gikk, men det kan ikke være i tvil om at vi har en sterk basistion på Søndre Finstad. Det er verdt å merke seg at vi fortsatt gjør det litt bedre på valgtinget enn i forhåndsvalget, men differansen er bare omtrent 1 %.

Det kommer til å bli en krevende tid på Stortinget hvor det å finne flertall ikke blir lett. Ikke bare er det fire andre partier som peker på AP som regjeringsparti, men de har ulik politikk og ulik tilnærming til stortingsperioden.

Rødt står på den ene siden både politisk og i krav om en fast samarbeidsavtale. Senterpartiet står på den andre siden og de krever at politikken som skal følges skal være deres. Hvis ikke, vil de gå over på borgerlig side.

Med slik krav så tvinges fort AP til å finne støtte på borgerlig side for den politikken man skal gjennomføre. Det kommer til å bli mye slalåmkjøring. Spørsmålet er om det blir en samlet politikk eller en svært fragmentert politikk. Vi får vel en pekepinn allerede

de i høst med budsjettforhandlingene. Lykke til med det, Tuva.

Rekordvalg i Nordre Follo – og et tydelig signal om kursendring.

Oddbjørn Lager Nesje, gruppeleder:

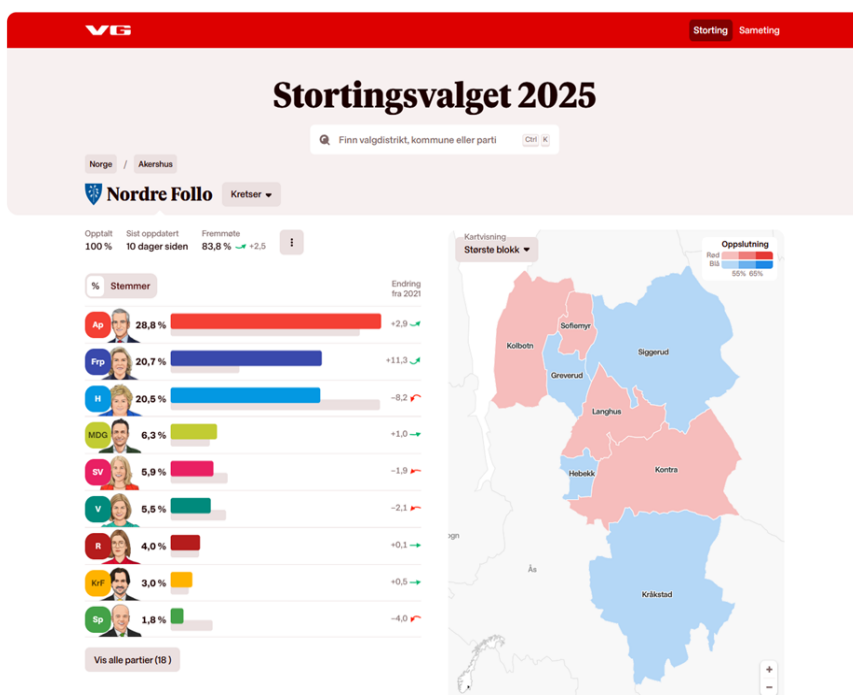
Årets stortingsvalg ble en kraftig vitamininnsprøytning for demokratiet i Nordre

Follo generelt, og for oss i Arbeiderpartiet spesielt. Med en valgdeltakelse på



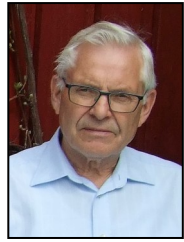
hele 83,8 prosent – opp fra 81,3 i 2021 og hele 66,3 i kommunevalget i 2023 – plasserer vi oss som nummer 16 blant alle landets kommuner. Dette er bedre enn landsgjennomsnittet på 79,9 prosent. Bare Nesodden, som med sine 87 prosent topper både Follo og Norge, ligger høyere. Tallene viser at engasjementet er sterkt, men også at vi fortsatt har litt å gå på, spe-

(Fortsetter på side 2)



Kort og godt ...

«Det er godt å bli valgt, men enda bedre å bli gjenvalgt» uttalte Jonas da resultatet forelå, og han vil få 4 nye år som statsminister. Et valgresultat som vi ved årsskiftet ikke kunne drømme om.



Da så vi knapt at Tuvas 3. plass var sikret. Nå har vi fått 6 representanter fra Akershus og 2 av dem er fra vår kommune.

Nå blir det spennende å se hvordan regjeringen, i mindretall, klarer å føre god sosialdemokratisk politikk i kommende periode. Det blir ingen lett oppgave med SP, SV, Rødt og MDG på laget. Heldigvis har de et felles mål: «Hold Sylvi Listhaug utenfor regjeringslokalene».

Lokalt fikk vi en oppslutning omtrent som landsgjennomsnittet. Vi ble også største parti i alle valgkretser - bortsett fra Siggerud.

Jeg vil anbefale partiets «voksne» medlemmer å delta på møtene til Seniorgruppa i Nordre Follo Arbeiderparti. I høst inviteres det til møter på Waldemarhøy 6.oktober og 8.desember. Møtetider er fra kl.12 til kl.14. I oktober vil du treffe Stortingsrepresentant Sverre Myrli. I desember er det julemøte.

Det er forstemmende å følge kommunestyremøtene i Nordre Follo. Det er tydelig at posisjonspartiene har bestemt seg for at de berammede innsparingene skal merkes mest hos de som «sitter nederst ved bordet», uten å tenke på konsekvensene i arbeidsforhold, lønn og pensjon for den enkelte arbeidstaker. Nødvendige kommunale tilbud for eldre og andre som har helseutfordringer settes også i spill.

Det er godt å se at vi har en aktiv kommunestyregruppe som kommer med forslag som ivaretar interessene til barn og eldre og ikke minst til de ansatte i kommunen. Jeg håper inderlig at velgerne husker dette ved kommunevalget om to år. Det råkjøret som posisjonen nå driver, vil vi ikke ha! Kort og godt!

(Fortsatt fra side 1)

sielt med tanke på kommende lokalvalg.

Nye rammer – ingen hinder.

Årets valg ble gjennomført under en revidert valglov som innebar både mer detaljerte prosedyrer og økte kostnader. Kommunen gikk fra 11 til 8 valgkretser, og valget ble avholdt på én dag. Mange, inkludert oss i Nordre Follo Arbeiderparti som stemte mot endringene, fryktet at dette ville gi lavere oppslutning, men resultatet viser at det gikk bedre enn ventet. Kanskje veide velgernes engasjement for dette valget, og ikke minst vår egen evne til å mobilisere, opp for endringene i valg gjennomføringen i vår kommune.

Forhåndsstemming ble en formidabel suksess i år: Hele 63,6 prosent av velgerne stemte før valgdagen, mot 42 prosent i kommunevalget 2023 og 58 prosent under pandemi-valget i 2021. Langhuset, Nordre Follo rådhus og gamle Oppegård rådhus hadde jevn og høy aktivitet. De forsterkede forhåndsstemmemulighetene ser ut til å ha gjort terskelen for deltakelse enda lavere, og dette understreker viktigheten av strategien vår om å starte valgkampen tidlig.

Tydelig signal fra velgerne.

Arbeiderpartiet vant valget i Nordre Follo med 10 942 stemmer og 28,8 prosent oppslutning. Vi er privilegerte som har to flotte stortingsrepresentanter ved Tuva og Mani. Det er klart at dette betyr mye for oss, med to erfarne og dyktige kandidater.

Høyre gikk kraftig tilbake og ender faktisk bak Frp i kampen om hvem som ble nest største parti med henholdsvis 20,68 og 20,47 prosent. Med gode tall fra partiene vi normalt samarbeider med er bildet klart: Hadde dette vært et kommunevalg, ville Høyre/Frp-flertallet mistet makten, og vi i Arbeiderpartiet fått ordføreren.

Dette resultatet tolker vi som et tydelig ønske om en ny kurs i kommunen. Mange innbyggere ønsker en politikk som prioriterer barn, unge, syke og eldre framfor sosiale kutt og konkurranseutsetting. Det gir oss energi og ansvar: Vi vil lytte bredt og ta vare på de tjenestene folk er avhengige av i hverdagen.

Krets for krets – lokale forskjeller.

Bak totalsifrene skjuler det seg et spennende kart.

Kolbotn beholder posisjonen som mest engasjert med 87,1 prosent oppslutning. Kretsen har en blå-grønn profil og er MDGs sterkeste område, men også Venstre og Høyre gjør det godt.

Langhus, nå kommunens største krets, er motsatsen: lavest valgdeltakelse og store politiske variasjoner, med oss i Arbeiderpartiet som klare vinnere.

Sofiemyr overrasker med en tydelig rød profil, det er vår nest beste krets, mens Greverud fremstår som en konservativ høyborg med Høyre på topp. Hebekk og Kontra ligger midt på treet, men viser jevne fordelinger der ingen parti dominerer.

I de små kretsene Siggerud og Kråkstad ser vi alternative mønstre: Siggerud er Frps sterkeste krets, mens Sp og KrF har sine beste resultater i Kråkstad.

Denne variasjonen illustrerer at Nordre Follo ikke er én politisk enhet, men et mangfoldig lokaldemokrati der nabolagene setter tydelig preg på valgresultatet. Likevel er det interessant å se at vi ligger ganske stabilt på rundt 30 prosent i alle valgkretsene våre. Det betyr at vi har et veldig godt utgangspunkt nå som vi skal legge strategien inn mot lokalvalget.

Demokratiet må pleies.

Selv med rekordoppslutning er det ingen grunn til å lene seg tilbake. Vi har tidligere sett store fall fra stortings- til kommunevalg: 81,3 prosent i 2021 falt til 66,3 i 2023. Historisk har deltakelsen også vært noe høyere i tidligere Oppegård enn i Ski, og vi er fortsatt

(Fortsetter på side 3)

(Fortsatt fra side 2)

ikke helt oppe på Oppegårds gamle nivå. Det er en påminnelse om at høy valgdeltakelse ikke kommer av seg selv.

Vi vil jobbe for å holde engasjementet oppe – gjennom mer og bedre kommunikasjon til unge førstegangsvelgere, minoritetsspråklige og andre grupper som tradisjonelt stemmer sjeldnere.

Hovedansvaret ligger hos oss, og vi skal ta ansvar: Vi må tilby politikk som skaper reell interesse og viser at hver stemme teller. En stor forskjell fra dette stortingsvalget til neste kommunevalg, er at vi denne gangen jobber for et skifte. Et skifte som innebærer at FrP og Høyre som styrer kommunen i dag, mister makten.

Et valg som peker fremover.

Valget i Nordre Follo viser at demokratiet lever, men også at innbyggerne krever endring. Mange har fått nok av et mørkeblått styre preget av kutt i barnehager, svekket SFO-tilbud, nedbygging av grønne områder og konkurranseutsetting mot de ansattes vilje. Vi vil satse på barnehager og eldreomsorg, sikre grønne lunger og bygge tjenester som gir trygghet – ikke usikkerhet.

Med rekordhøy deltakelse, stor bruk av forhåndsstemming og et klart ønske om ny politisk kurs har Nordre Follo sendt et sterkt signal. Det lover godt for kommunevalget i 2027, der vi i Arbeiderpartiet allerede er i gang med jobben for å ta ansvar og lede kommunen i en mer rettferdig, inkluderende og framtidsrettet retning.



Vi - Arbeiderpartiet.

Derin Mahmood:

Valgkampen er over. For mange av oss føles det som en lettelse, men også som starten på et nytt ansvar.

Jeg er takknemlig for alle menneskene jeg møtte på stand, de som kom bort for å diskutere, de som stilte kritiske spørsmål, og de som viste støtte og sa de hadde tro på Arbeiderpartiet. Slike møter er ikke bare en del av valgkampen – de er kjernen i hvorfor vi driver politikk.



Når folk kommer til oss og deler sine tanker, bekymringer og håp, ser vi tydelig at tilliten til Arbeiderpartiet lever. Folk liker oss, stoler på oss, og forbinder oss med trygghet og fellesskap. Samtidig vet vi at denne tilliten ikke kan tas for gitt. Hver eneste dag må vi bevise at vi fortjener den. Vi må levere på løftene våre, stå på for vanlige folk, og være et parti som ser og lytter til alle – ikke bare noen få.

Arbeiderpartiet har alltid hatt sine røtter i fellesskap, solidaritet og rettferdighet. Det er verdier som må merkes i alt vi gjør – både i politikken vi utformer og i måten vi møter mennesker på. Når en velger tar seg tid til å prate med oss på stand, er det et tegn på at de bryr seg. Da er vår jobb å vise at vi også bryr oss – på ekte.

Jeg tror mange av oss kjente på stolthet under valgkampen. Stolthet over å stå der sammen, side om side, og løfte fram en politikk som setter folk først. Samtidig er det en påminnelse om at vi aldri kan lene oss tilbake. Tillit bygges over tid, men den kan mistes fort hvis vi ikke jobber hardt nok.

Vi som er Arbeiderpartiet må alltid gi litt ekstra. Ekstra innsats for de som

sliter, ekstra oppmerksomhet til de som føler seg oversett, og ekstra tydelighet når det gjelder våre verdier. Det er slik vi viser velgerne at vi fortjener deres tillit, ikke bare i en valgkamp, men hele året.

Jeg vet at folk liker Arbeiderpartiet. Jeg vet at mange stoler på oss. Men jeg vet også at vi må jobbe, hver eneste dag, for at ingen skal miste troen på oss. For når folk mister tilliten, mister de også håpet om at politikken kan gjøre en forskjell. Det må aldri skje. Derfor er vårt ansvar klart: Vi skal fortsette å være partiet som ser alle mennesker, som kjemper for rettferdighet, og som aldri glemmer hvor vi kommer fra. Sammen er vi sterkest – sammen er vi Arbeiderpartiet.

Kjære partikamerater!

Kjell- Arne Ekeberg:

Gleden over valgkampseieren er fortsatt til å ta og føle på! Spesielt blei resultatet i valgområdene i tidligere



Ski kommune veldig bra! Dette gir oss energi og pågangsmot til valgkampen for kommunevalget i 2029. Jeg ser

med tilfredshet at vår kommunestyregruppe - med vår svært dyktige gruppeleder Oddmund - markerer seg bra.

Posisjonen kan ikke ensidig klandres for anstrengt kommuneøkonomi, men de kan ikke løpe fra ansvaret for prioriteringene. Politikk er jo å prioritere!

Verdenssituasjonen er langt fra lystelig. Den israelske regjeringas opptreden i Gaza og på Vestbredden er knapt til å tro. Det er tankevekkende at et folk som har lidd så mye, må ha en statsminister som søker støtte blant ekstremt ortodokse og palenstinafiendtlige småpartier. Det er å håpe at de demokratiske kreftene i Israel

(Fortsetter på side 4)

(Fortsatt fra side 3)

kan få en regjering som ikke oppfører seg så kynisk og brutalt. Det er etter hvert et stigende antall israelere som tar avstand til sitt lands krigshandlinger og menneskerettsbrudd, (tilsynelatende) uanfakta av verdenssamfunnets reaksjoner.

Trolig vil nå svært mange av FNs medlemsland på ny fordømme Israels krigføring, nå som fristen som FN ga Israel for å stoppe krigshandlingene og fordrivinga av palestinere, går ut.

Utfordringa er at FN ikke ser ut til å ha virkemidler til å bidra til opphør av krigshandlingene. Det er hjerteskjærende å tenke på alle de menneskene, ikke minst barn og gamle, som hele tida må flykte til andre steder.

Det ser ut til at den israelske regjering ønsker å konsentrere beboerne på Gaza på et stadig mindre område. Det vekker hos meg assosiasjoner til konsentrasjonsleirer. Tenk hva dette gjør med palestinernes syn på Israel, og med rekruttering av unge palestinere til Hamas! Jeg er redd for at hat og uforsonlighet vil prege regionen for veldig lang tid.

I Ukraina forsetter bombinga. Russland sender tusenvis av nye soldater. Drepinga av unge fortsetter på begge sider av fronten. En nær forestående fredsavtale synes langt unna.

Trump har igjen fått gå på rød løper i England. Han har fått spise ved kongens bord og fått sove i «Baronens seng.» Så får vi se om Storbritannia som takk, får null i toll på britisk jern og stål.

Til glede for alle med lån; renta beveger seg langsomt, men heldigvis i riktig retning.

Ha en fin høst, gode partikamerater!

Medlemsavis for Ski og Kråkstad arbeiderlag.

E-post: skiogkrakstad@gmail.com

Utgiver: Ski og Kråkstad Arbeiderlag.

Redaktør: Olaf Nilsen.

E-post: olme41@gmail.com



Arbeiderpartiet

Navn og adresse:

Valgseieren var en lagseier.

Mani Hussaini, Stortingsrepresentant:

Da var lang og intens valgkamp over, og vi ble kronet med valgseier og gjenvalg for Arbeiderparti-regjeringen. Det er imponerende å vinne valg, men det er enda mer imponerende å bli gjenvalgt.

Få trodde i fjor på denne tiden at vår



regjering skulle gjenvelges ved årets valg, men iherdig laginnsats fra hele partiet viste at Arbeiderpartiet er ørnen i norsk politikk. Vi økte fra 14 % i desember i fjor til 28% ved årets valg. Det er 100% økning i oppslutning. Vår side fikk klart mandat fra velgerne og trygg økonomisk styring ble valgt foran FrPs økonomiske eksperimenter.

En annen ting som også tydelig kom frem ved årets valg, var at det er stemmeseddelen som avgjør valg, og ikke pengeseddelen. Dette valget ble forsøkt kjøpt av noen av landets rikeste. Hensikten var å få en borgerlig regjering som skulle kutte formuesskatten og berike dem enda mer. Det sa folk tydelig «nei» til, og dermed satte foten ned mot at valget skulle avgjøres av landets rikeste.

På toppen av valgseieren ble vi i Akershus kronet med enda et mandat, og fikk Ragnhild Bergheim inn som det sjette mandatet fra Akershus Arbeiderparti inn på Stortinget. Vi har faktisk fått flest stemmer av alle lister i hele landet og utgjør dermed den største benken på Stortinget. Det gir oss mye makt, men også mye ansvar.

Nå må vi levere på den tilliten vi har fått av de over 100.000 velgerne som stemte Arbeiderpartiet i Akershus. Og utfordringene står i kø. Vi må få flere inn i arbeid, vi må snu resultatene i skolen og gå bort fra en skole som feilsøker våre unger, til å se alle og enhver og gi dem muligheter til å bli akkurat det de vil.

Vi må få ned ventetidene i helsesektoren og vi må ruste opp forsvaret vårt mot en stadig utrygg verden. Vi må også få fikset problemene med kollektivtrafikken i området vårt, slik at folk som pendler kan stole på toget og bussen. Og vi må få renta ned slik at folk og bedrifter får beholde mer av pengene sine. Derfor blir vår viktigste jobb denne fireårsperioden trygg økonomisk styring.

Nå er det under 700 dager igjen til lokalvalget og jeg tror motivasjonen og lagfølelsen fra årets valgkamp kan gjøre at vi vinner makta tilbake her i Nordre Follo om to år. Nå begynner jobben.

Studentpolitikk er samfunns-politikk.

Sunniva Salvesen:

Som fersk student på statsvitenskap ved UiO opplever jeg hver dag hvor relevant faget

er for politikken jeg driver med – og ikke minst for valget vi nettopp har vært gjen-

nom. Å lære mer om hvordan samfunn, makt og demokrati henger sammen, har ikke bare gjort



(Fortsetter på side 5)

(Fortsatt fra side 4)

meg mer engasjert i politikken lokalt, men også tent en stor interesse for studentpolitikken nasjonalt.

På høyresiden ser vi at det eneste svaret på studentenes utfordringer er å øke grensen for hvor mye vi kan tjene ved siden av studiene uten å miste deler av studiestøtten. Jeg mener dette er helt feil medisin. For meg er det helt åpenbart at det å være student er en fulltidsjobb – og da skal ikke løsningen være at vi må jobbe enda mer på si for å få endene til å møtes. Derfor er jeg glad for at Arbeiderpartiet har festet studiestøtten til grunnbeløpet i folketrygden (G). Det gir en forutsigbar og rettferdig utvikling av studiestøtten.

Men vi er ikke i mål. Vi vet at det største hullet i studentenes økonomi ikke bare handler om støttenivået, men om boligmarkedet og leiemarkedet. Unge og studenter presses ut av byene fordi prisene er altfor høye. Vi må gjøre det billigere å være student – både gjennom mer studentboligbygging, et tryggere leiemarked og bedre rammevilkår for unge mennesker som er i etableringsfasen. Dette oppsummerer mine viktigste innspill til studentpolitikken, men jeg vil avslutte med noe helt annet som har opptatt både meg og hele nyhetsbildet de siste to ukene.

Jeg vil si noe om en uttalelse som kom fra Amrit Kaur etter drapet på den høyre-radikale politikeren Charlie Kirk. Ingen skal bli drept for å ytre meningene sine. Uansett hvor sterkt uenig man er med Kirk og hans synspunkter, fortjener ingen å bli møtt med vold eller å miste livet for sine meninger. Politisk vold er alltid en tragedie, og det vi ser i USA nå viser hva som skjer når man begynner å behandle politiske motstandere som fiender.

I Norge har statsministeren vår minnet oss om at vi ikke er fiender, selv om vi er politiske motstandere – det er en innsikt vi må videreføre. Derfor er det veldig alvorlig når en ungdomspartileder velger å vitse om politisk vold.

Kaur har gjentatte ganger vist sviktende dømmekraft og mangel på skoloring. Lederskap krever ansvar, og for meg er det åpenbart at slike uttalelser ikke har noen plass i norsk politikk.

Tanker rundt 2029.

Eirik Havenstrøm:

Etter et valg med høy deltagelse,



tette marginer, nye partier på Stortinget og et svekket Høyre, blir det spennende å se hvordan de neste årene utvikler seg.

Det er mange mulige konstellasjoner i ulike saker.

Valgkampen ble for meg litt kjedelig, med få tydelige hovedsaker. Mye kan skyldes taktiske valg fra Arbeiderpartiet der flere temaer ble punktert på forhånd, som helse, forsvar og strøm.

Med et Høyre som nå trolig vil revitaliseres etter Ernas avgang, er det sannsynlig at de søker tilbake til en mer verdikonservativ profil. Vi bør derfor være i forkant, og se til hvordan de politiske bølgene beveger seg ellers i Europa. Jeg vil dele noen tanker om hvilke temaer jeg tror og håper blir viktige fram mot valget i 2029.

Kommuneøkonomi og skole

Staten er rik, men kommunene er fattige. Dette rammer de svakeste og barna våre mest. Mange skoler mangler bøker, undervisningsmaterie, gode bygg og vikarer. Lærere må kjøpe inn materiell for egne penger. Slik skal det ikke være. Vi bør derfor se på hvordan vi finansierer skolen. Barns utdanning skal ikke være avhengig av kommuneøkonomi. Skolen er en av våre viktigste investeringer i framtiden, og fellesskolen må sikres ressurser som gir like muligheter uavhengig

av postnummer.

Natur, klima og energi

Europa vil fortsatt kjøpe norsk gass så lenge vi tilbyr den. Norsk gass er blant de minst forurensende i verden fra produksjon til leveranse, og den vil også i framtiden være nødvendig for blant annet kunstgjødsel og industriprodukter. Dette handler ikke bare om nasjonale økonomiske hensyn, men også om klima – der alternative kilder er verre. Vi må ha en pragmatisk tilnærming til klimapolitikken. Tiltak må være effektive, rimelige og oppleves som rettferdige. Setter vi oss for ambisiøse og urealistiske mål uten å ha regnet på kostnadene, risikerer vi å miste både støtte i befolkningen og politisk handlingsrom. Arbeiderpartiet må være «den voksne i rommet» og balansere nødvendige klimatiltak med hensynet til folks hverdag, arbeidsplasser og industri. Her kan mye skje om vi gir for mye etter til SV og MDG.

Innvandring

Jeg tror innvandring vil bli en av de store sakene i 2029. Flere europeiske land opplever sterke motreaksjoner når folk oppfatter at integreringen ikke fungerer godt nok. Norge har vært heldig som har hatt mer kontroll, men vi ser allerede utfordringer i enkelte kommuner, blant annet knyttet til sekundærflyktninger (flyktninger som bosettes i én kommune, men senere flytter) eller familieinnvandring (14.000 i 2022–2023). Dette gir økt press på helse- og velferdstjenester, slik vi ser i kommuner som blant annet Sarpsborg og Ullensaker.

Vi må derfor være ærlige om utfordringene, og samtidig sørge for at vi har fakta og forskning på plass for å gi oss verktøyene til å ta valg. Arbeiderpartiet må eie integreringspolitikken – med klare krav, rettferdige rammer og tydelig styring.

Slik kan vi hindre at høyresiden utnytter situasjonen med krav om ekstreme løsninger, som remigrasjon. Vår oppgave er å være ansvarlige og sikre bærekraftige løsninger som styrker og bevarer fellesskapet.

(Fortsetter på side 6)

(Fortsatt fra side 5)

Befolkningsvekst

Mange europeiske land sliter med lave fødselstall, og det er en utfordring også for Norge. Vi er et lite land med få mennesker – da er det avgjørende at vi legger til rette for barnefamilier. Personlig økonomi, bolig og praktiske forhold som bilkapasitet spiller inn på om familier velger å få flere barn. Jeg mener vi bør se på kraftigere virkemidler: sterkere insentiver for tredje barn, lettelse i inntektskatten som belønner familier i arbeid, og ordninger som gjør større boliger og biler mer tilgjengelig.

Hvem skal vise retningen?

Til slutt blir det spennende å se hvem som tar over etter Jonas om fire år. Mange savner et sterkere bånd til arbeiderbevegelsens røtter i dagens partiledelse. Vi trenger ledere som både kan samle og inspirere, og som evner å peke ut en tydelig retning for framtiden.

De neste årene blir krevende, men også fulle av muligheter. Jeg håper vi får gode og åpne diskusjoner internt om veivalgene våre – og at Arbeiderpartiet fortsetter å være partiet som forener ansvar med solidaritet, og tradisjon med fornyelse.

Nytt fra Folkets Hus.

Ove Kjølstad, styreleder Folkets hus:

Folkets Hus innbyr til innedugnad 15. oktober kl. 17.00. Det skal vaskes og males med mer. Ta med arbeidsklær.

Det jobbes godt i styret med å fornye endel kontrakter og å styrke de administrative rutinene. Det å sitte i styret er også en dugnadsjobb. 5 av 8 i styret kommer fra Ski og Kråkstad arbeiderlag. Driften hadde ikke vært mulig uten oss. Vi har to nye eller relativt nye medlemmer i laget som gikk inn i styret i Folkets Hus i mars. Brit Eirin Bøe Olsøen ble sekretær og Kirsti Løkken ble kasserer. To dyktige damer som er gull verdt for Folkets Hus

Vi trenger mer utleie av storsalen på

hverdager. Vi ber dere alle spre budskapet at det er billig å leie på Folkets Hus. Det er bra og det er ledige hverdager å finne. Forøvrig så begynner den populære quizen opp igjen fra 8. oktober og går hver andre onsdag.

I nær fremtid skal de nye forslagene til kommuneplanen verifiseres. Da kommer forslagene om å gjøre noe med Folkets Hus opp igjen. Vi forventer ikke støtte fra administrasjonen, så vi må nok få støtte av et flertall i kommunestyret for å fortsette å heng med i prosessen. For Folkets Hus er det et være eller ikke være for fremtiden. Huset må over tid ha en større oppgradering, enn det man har penger til. Salg av tomt til boliger er et must for å kunne få penger til å drive et moderne Folkets Hus.

Europa i en skjebnetid.

Arvid Herland:

Det mangler ikke på dramatikk på den internasjonale arena for tiden.



Hver eneste dag kommer oppsiktsvekkende nyheter både fra øst og vest. I øst kjemper ukrainerne

en heroisk kamp mot russere, dvs Putin. For det er Putins krig, Russlands nye tsar. Verdens største land vil ha enda mer, for de føler seg «truet» av vesten. I dette narrative «nazistene» i Ukraina.

Putins «spesialoperasjon» har ikke gått slik han forventet fra starten av. Krigen har nå foregått så lenge at den tærer på landets økonomi. Men ingenting tyder på en snarlig avslutning på denne brutale krigen med store tap på begge sider. At kanskje 1 million russere har mistet livet

betyr ingenting. Det er Putins ettermæle det dreier seg om. Derfor kan han gjerne ofre 1 million til.

USAs president Trump lovet i valgkampen at han skulle få en rask avslutning på krigen. Putin er hans gode politiske venn og med hans egenrådighet og diktatoriske makt, så virker det som Trump rett og slett beundrer Putin. Dette vet den mye smartere Putin å utnytte. Han vet at Trump elsker ros og skryt fra alle hold. Får han bare det, så logrer han med halen for Putin. Når så Trump er vestens desidert mektigste mann og veldig uforutsigbar både på hjemmebane og mot sine allierte i NATO, så kanskje den brutale Putin tenker at Trump er lett match.

I dette utenrikspolitiske kaoset er uroen stor i Europa, når det på ingen måte er utsikter til fred. Tvert imot så kan det gå andre veien. Putin ønsker nok å teste det vestlige samholdet i NATO.

Om vi liker det eller ikke, så er det bare å innse at utviklingen i verden på mange viktige områder står og faller på Donald Trump. Man kan aldri vite hva den uberegnelige mannen finner på å si, og han er tvers igjennom korrupt. Derfor er det viktig at Europa står samlet i en så kritisk tid. En uberegnelig, sykkelig narsissistisk mann styrer nå USA og han snakker aldri sant. Kanskje styrer han USA mot en økonomisk avgrunn.

Det som er viktig nå er at europeiske ledere ikke opptre som logrende pudler for denne mannen. Derfor var det trist å høre at selveste NATOs generalsekretær kalte Trump for «papa» på en konferanse. Trump likte det nok, men ingen andre.

